

Voorwoord

40^e jaargang juli nr. 444

Waarde Heinkelaars,

Niets is veranderlijker dan het weer! Waarschijnlijk is het weer dit jaar, naast Corona, het meest besproken onderwerp. Het weer heeft dit jaar, al heel veel verschillende gedaantes laten zien. Duidelijk ook die nooit vertoonde gedaantes. De ene keer is het veel en veel te heet, de andere keer hoost het zo onvoorstelbaar, dat al het water wegspoelt; wat we juist zo broodnodig hebben. Soms ook waait het naar onze zin weer veel te hard. Dat het af en toe veel en veel te heet was voor Heinkelrijders, is waarschijnlijk de reden, dat de rit in Zundert, zo vreselijk slecht werd bezocht. Maar naast de ritmeester en de sluitrijder, waren er bij 35 graden toch nog 4 deelnemers! Dan pak ik er zo maar eens een andere rit bij, die van de Pink Heinkelladies; ook een zaterdagrit. Bij het naar het startpunt rijden, regende het niet, nee het hoosde! Maar toch kwamen er een 20-tal Heinkelaars op af. Waarom bij de ene rit wel en de andere niet???? Ik zou hier eindeloos over kunnen filosoferen. Heeft dat zin? "Neen"

Laten we ons als voormalig bestuur, maar bezighouden met de andere dagelijkse besognes van de club. "Voormalig?", Ja. Jullie weten toch, dat het bestuur maar uit 4 leden bestaat en niet uit 5 leden, zoals verplicht gesteld in de Statuten/Huishoudelijk Reglement! Dus bestuur, nee dat zijn we formeel niet meer. Hoe komt het nou, dat Heinkelaars elkaar niet meer willen helpen in bestuurstaken? Zijn er geen geschikte mensen voor, of vinden we het bestuur zinloos, of veroudert de club te veel, omdat we de jeugd niet meer kunnen

aanspreken? Ik zou hier eindeloos over kunnen filosoferen. Heeft dat zin? "Neen"

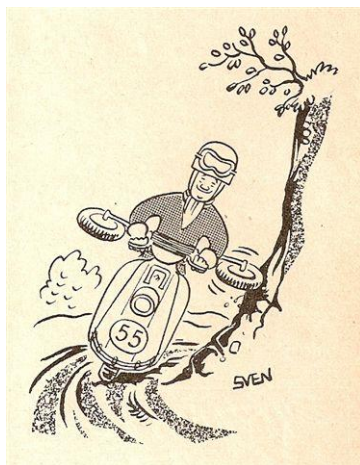
-Rest ons, als Heinkelaars, niets anders dan te proberen bij de meeste ritten aanwezig te zijn. Maar niet teveel over het weer praten, maar over die Heinkels.

-Rest ons, als Heinkelaars, niets anders, dan de activiteiten van het bestuur te ondersteunen. Maar niet teveel te praten over het ontbreken van vrijwilligers in 't bestuur.

-Rest ons, als vrijwilligers in 't voormalig bestuur, gewoon maar door te gaan, met wat nodig is om te doen n.l. Afspraken voor de P.R., de financiën op orde houden na elke rit, afspraken maken voor de BBQ rit, gedoneerde scooter ophalen van een lid, nieuwe overeenkomst met de Stichting van het museum en een revisie schrijven van het beleidsplan, en.., en.., en.., en.., en.., en.., en.., en...

Och, laat maar en geniet met volle teugen van onze Heinkels!

Rest mij nog u op 1 ding te wijzen: het bestuur wil iedereen verzoeken om zich van tevoren aan te melden voor het barbecuën na het Afheinkelen. Dit heeft 2 redenen: registratie van aanwezigen i.v.m. de Covid-19 regels en het helpt ons met kosten besparen omdat we het werkelijke aantal deelnemers in rekening gebracht krijgen.

Simon van der Heden

Inhoudsopgave Heinkeltje nr. 444 september 2020

Voorwoord	blz. 3
Agenda 2020	blz. 6
Uitnodiging zaterdagrit 26 september	blz. 6
HeinkelHandel	blz. 7
Uitnodiging Afheinkelen	blz. 10
Verslag zaterdagrit vanuit Zundert	blz. 12
Verslag zaterdagrit vanuit Haarlemmerliede	blz. 15
Verslag tweede zaterdagrit	blz. 17
Weekendje Beilen	blz. 22
Inbouw Heinkelmotoren	blz. 26

Sluitingsdatum kopij is 30 september 2020

redactie@heinkelklubdekwakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen

Agenda 2020

- 26 september : **Zaterdagrit vanuit De Hoef**, uitnodiging zie hieronder
- 4 oktober : **Afheinkelen**, zie uitnodiging op pagina 10

Uitnodiging Zaterdagrit van Arie

Helaas door allerlei menselijke omstandigheden heeft deze uitnodiging niet in een eerdere editie van het klubblad gestaan, waarvoor excuses....

Op 26 september zal Arie weer een zaterdagrit verzorgen vanuit De Hoef.

Het startpunt is De Strooppot
 Oostzijde 42-43
 De Hoef

We starten om 12.00 uur.

We hopen op een goede opkomst!

Arie Verdonk

HeinkelHandel

Dit is het advertentieblad van Heinkelklub "De Kwakel". Deze pagina wordt samengesteld door de redactie. Wij adviseren dringend om bij duurdere aankopen altijd een deskundig onderzoek uit te (laten) voeren.

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe en gebruikte Heinkel-onderdelen. Ook voor bemiddeling bij koop of verkoop!

Johan Vloedveld Tel. 0541-291784

TE KOOP AANGEBODEN: Bandjes 10 inch Continental of Heidenau (ook tubeless) €41/stuk gratis thuis bezorgd. Koolborstels Bosch/SIBA €15 en €18. Remcilindertjes Kabine €75. Remslangen speciaal voor de Kabine €15,50/stuk (vernieuwen kan geen kwaad)

Gerard Vingerhoed 06-40100228 heinkel@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Alles van en voor uw Heinkel. Onderdelen - Reparatie - Onderhoud, In en Verkoop. Transistorontsteking met gebruiksaanwijzing €35,- excl. verzendkosten (€ 3,-)

Léon Bemelmans 043-6041193 leon.bemelmans@planet.nl

TE KOOP AANGEBODEN: nieuwe buddyseatstikers 2 stuks voor € 10,-, doming logo voor royal zijspan € 10,-. p/st.

Ferdie van Haperen fapa@live.nl

TE KOOP AANGEBODEN: Nieuwe draadbomen ad. € 50,-.

Jaap Overwater Tel. 0297-564047.

TE KOOP AANGEBODEN: cilinders en zuigers, koppen en krukassen, versnellingsbakonderdelen, dynastarters. NU of NOOIT en NOG MEER

Cees Vink 071-3011491 of Ben Koppert 0252-519188

Uitnodiging Afheinkelen

Aanmelden noodzakelijk!

Zondag 4 oktober wordt misschien wel bij uitzondering niet de laatste door Heinkelklub "de Kwakel" georganiseerde scooterrit voor het jaar 2020 gereden.

We gaan na deze rit wel het jaar afsluiten met een drankje en een gezellige BBQ. Ook leden die om welke reden dan ook niet met de rit mee kunnen rijden, zijn natuurlijk ook van harte uitgenodigd om mee te barbecueën.

Alle deelnemers zullen zich voor 28 september op moeten geven. We zijn nog steeds aan veel regels gebonden en verwachten geen versoepeling. Daarom moeten alle aanwezigen bij Poldersport bekend zijn .

Door van tevoren een lijst te maken met deelnemers die aan de rit deelnemen, deelnemers die komen barbecueën of beide, voorkomen we veel administratieve rompslomp bij zowel Poldersport als bij het bestuur van Heinkelklub "de Kwakel.

Opgeven kunt u door te mailen naar

secretaris@heinkelklubdekwakel.nl

***graag doorgeven of u komt rijden, barbecuën of beide
en met hoeveel personen***

Zoals u al begrijpt: We starten we bij

Poldersport De Kwakel

Boterdijk 91

1424ND De Kwakel

Tel. 0297-563679 /0297-525730

Vanaf 11.00 uur staat hier de koffie en thee klaar en zoals u gewend bent, starten we de rit om 12.00 uur.

We hopen dan om 16.30

uur terug te zijn om er nog een gezellige avond van te maken. Ook dit jaar heeft Richard Zeldenthuis een mooie rit uitgezet vanuit het mooie De Kwakel. We rekenen erop dat de weergoden ons goed gezind zijn en dat we met plezier na de rit aan de BBQ kunnen beginnen.

Verslag Heinkelrit vanaf Zonnig Zuidelijk Zinderend Zundert

Zaterdag, 8 augustus 2020 door schrijversduo Ad en Theo Arts uit Cuijk (gelukkig geen familie, wel goede vrienden).

Er waren best veel voor-aanmeldingen voor deze speciale zaterdagrit vanuit Zundert, een tocht langs de Nederland-Belgische grens, speciaal, omdat wij de

Heinkelserie vanuit het Tweewielermuseum zouden mee helpen verhuizen.

Echter bij het horen van de weersvoorspelling met temperaturen van meer dan 30 graden en weinig verkoelende wind en waarschuwingen in de krant voor motorrijders om niet meer dan 1 uur achtereen te rijden, waren veel Heinkelaars van mening veranderd.

Wij, Theo en Ad, wilden als dappere Brabanders deze rit in eigen provincie en de verhuis niet missen, en zijn dus op tijd gestart in Cuijk voor de rit naar Zundert, Was een klein eindje toch? 't Was ten slotte ook nog in Brabant - het bleek uiteindelijk net zo ver rijden te zijn als naar de Kwakel.

Deze keer goed opletten bij Vught zodat we wel de goede afslag nemen - want we waren allebei nog een beetje moe van de hete ritje

van woensdag toen de scooter van Theo het na 66 km niet meer wilde doen en ik (Ad) mezelf lazarus had geduwd zonder resultaat, maar dat terzijde.

We kwamen aan in Zundert om 11:10 u, waar de Directeur Cor Seters ons vertelde waar wij konden staan, zodat al diegene die na ons zouden komen ook nog een plekje zouden hebben.

Om 11:55 u hoorden we het fluitsignaal om te verzamelen en bleken, tot onze verbazing, niet 20 of 40, maar 6 scooters en 8 dappere Heinkel-piloten present: Ton en Annet Hoogenboom, Suus en Gerard Vingerhoed met de knappe langharige Pia, Kees en Kitty Storm en Theo en Ad Arts.

Om precies 12 uur startte een kleine colonne: Voorop gingen Ton en Annet als rit-uitzetters. Annet had een heldere routeomschrijving gemaakt en uitgedeeld inclusief mondkmaskers en achter ons aan kwam de sluitrijder Kees Storm(de) met zijn Kitty.

Eerst ging het naar Klein-Zundert, vervolgens naar Zundert en daarna richting de grens, waar wij natuurlijk allemaal ons mondkapje opzetten. Vervolgens naar Hoogstraten (Belgische Noorder-Kempen) en daarna naar Wortel.

We hadden het rijk alleen - bijna geen mens op straat - waarschijnlijk hadden ze allemaal het koelste plekje in eigen tuin opgezocht bij inmiddels 37 graden.

Onze mascotte, het hondje Pia van Gerard en Suus, maakte ook deel uit van het gezelschap en genoot in zijn hondenkar (PAV) van de rit. Het leek wel op een mobiele BBQ, en iemand opperde al zin te hebben in "een hot-dog", maar Suus stelde toch iets vegetarisch voor.

Vervolgens reden we het dorp Zondereigen in, de grens weer over naar Nederland, mondkapjes af natuurlijk, daarna Baarle-Hertog, mondkapjes op, dan Baarle Nassau, mondkapjes af, en dan naar onze rustplaats "Saloon Baarle Out-door"-Food & Drinks.

We genoten van een welverdiende pils of iets fris met een hapje. Na deze rust in de schaduw van een tentzeil, zijn we richting Chaam gereden, waar we werden getrakteerd door onze voorzitter op een ijsje van Brabants (!) Formaat!.

Vervolgens werden we ook nog getrakteerd op een origineel stukje kassei-weg, die niet onder zou doen voor het parcours Paris-Roubaix. Omdat de temperatuur nog steeds bleef stijgen en onze kopjes

begonnen te koken werd de rit iets ingekort, maar ondanks dat hebben we toch 82 km gereden door deze prachtige omgeving met bossen en heide. Niet te verwonderen dat zijn geboortestreek voor Vincent van Gogh zoveel inspiratie heeft gebracht voor zijn schilderijen.

Eigenlijk was dit de mooiste rit van het jaar, vonden Ton en Ad. Ton en Annet, bedankt voor het voorbereiden en uitzetten van deze grensoverschrijdende rit rond het Zonnige Zuiderse Zundert. Jan Waar bleef jij?? Zoals ze in België zeggen, "les

absents ont toujours tort"

Terug bij het museum, is er nog nagekaart onder het genot van lauwbier en een Chinese Rijsttafel. Onderwerp van gesprek waren: mooie (Chinese) vrouwen, elastische kousen, hoorapparaten en een slim-

bedacht hulpstuk om dat diep in de gehoorgang te plaatsen.

Als laatste hebben we de resterende scooters en scooter-gadgets in het busje van Ton en de auto van Kees geladen voor overbrenging naar het

Nederlands transportmuseum in Nieuw Venneep.

[illegible]

A black and white photograph of two men shaking hands. The man on the left is older, with white hair, wearing a dark polo shirt and jeans. The man on the right is younger, wearing glasses, a tank top, and jeans. They are standing in front of a brick wall and a doorway.

14

Heinkelrit Haarlemmerliede 22 augustus

Laat ik beginnen te zeggen dat dit m'n allereerste Heinkelrit was sinds ik vorig jaar lid geworden ben.

Voor mijn werk zit ik vaak in het buitenland en dan ook nog veel in de weekenden, zodat er eigenlijk weinig tijd overblijft om aan clubevenementen mee te kunnen doen.

Voor deze rit echter waren er geen excuses meer. Startpunt op slechts 15 km van m'n huis en de zakenreizen op een laag pitje ivm het beruchte Covid-19.

Om niets aan het toeval over te laten nog snel nieuwe banden geregeld en de oliën (motor en swingarm) ververst.

Het weer was een beetje spannend want er was (veel) regen voorspeld. Via buienradar zag ik tussen de aangekondigde buien een klein gaatje ontstaan en, rekening houdend met de starttijd van de rit en de pont die ik moest nemen, waagde ik het erop om met alleen een regenjas aan, op pad te gaan.

Hoe mis kon ik het hebben... Nog voor het bereiken van de pont (5 km van huis) was ik drijf en drijf nat. Zelfs daar waar de zon niet schijnt was ik nat.

Heel even heb ik gearzeld om om te keren en de rit af te lasten.

Wat ben ik blij dat ik dat niet heb gedaan, want dan had ik een zeer mooie dag misgelopen.

Ik werd als nieuweling (als vreemde Zwaan in de bijt) zeer vriendelijk en welkom ontvangen door de Pink Heinkelladies. Na een leuk presentje

te hebben ontvangen en een paar koppen koffie te hebben genuttigd, voelde het natte pak, zo nat niet meer. En er waren er meer die niet droog overgekomen waren. Dus gedeelde smart was halve smart.

Tijdens de rit vele mooie plaatsen gezien. O.a. Spaarndam, Santpoort,

Bloemendaal, Zandvoort, Aerdenhout, Noordwijkerhout, Lisse, Rijsenhout, enfin te veel om op te noemen.

Leuke tussenstops in Zandvoort waar je een "vissie" kon eten en later een Paling (Burgerveen?) voor wie nog trek had.

De voorspelde regen bleef weg en de zon nam het weer over.

Halverwege de rit waren de meeste kleren weer droog. De Heinkel heeft het voorbeeldig gedaan heeft geen één misslag gemaakt en ik heb, gelukkig bij anderen, ook geen problemen gezien. Wat een fantastische motor is het toch.

Lieve Pink Heinkelladies, ik heb zeer genoten van jullie mooie route en hoop spoedig weer een keertje mee te rijden.

Ook de aanwezige Heinkelaars die ik heb gesproken, hebben me een zeer welkom gevoel gegeven en ook hun dank daarvoor.

Dick de Zwaan

De tweede zaterdagrit

Was ik van plan om geen ritverslag te schrijven en eens achterover leunend met 't Heinkeltje in de hand iemand anders' verslag te lezen, kreeg Mariela pech met haar scooter en schuift het typewerk door naar mij. De algemene regel "Wie panne met zijn/haar Heinkel heeft, schrijft een ritverslag", geldt vandaag zelfs tot nà de rit. Ach ja...

Het seizoen is door de coronatijd een beetje in elkaar gedrukt waardoor de ritten elkaar rap opvolgen. Binnen 14 dagen al een tweede zaterdagrit. Een mooi gegeven, want als iemand veel vrije tijd wil steken in een evenement om het anderen naar het zin te maken, is dit zeer welkom. Wel enigszins jammer, de eerste zaterdagrit verscheen en we konden wij er niet bij zijn om o.a. logistieke redenen. Het scootermuseum Zundert is geweest wat het is en helaas geen herhaling meer mogelijk. We zullen het zonder deze ervaring moeten doen, maar het ging ècht niet anders. Waar we wel aan de start kunnen komen, zonder hemel en aarde in de agenda te moeten bewegen, pakken we graag mee. We krijgen een uitnodiging van de twee Pinkladies om hun rit te komen rijden, op een mooi kaartje in aantrekkelijke kleurendruk. De rit start vanuit Haarlemmerliede. Hemelsbreed circa 20 kilometer van ons huis. Dat is rijdend per scooter te bereiken.

Mariela rijdt op tijd met aanstaand sluitrijdster Carole mee naar de locatie. Ik arriveer een half uur later dan voorgenomen op mijn A0, die na 11 maanden stilstand zin heeft in een rit. Druk op de sleutel en lopen! Enkel tussentijds de accu's een keer of wat bijgeladen. Geteisterd door heftige regen zoek ik mijn weg richting Haarlem. De fietsers die onderweg te zien zijn, kijken niet blij. Wat een plensbuien!! Het hemelwater kaatst krachtig terug van het wegdek. Zo had je de dagen ervoor tropisch weer, zo slaat het volledig om. Omslachtig om

bij de startlocatie te geraken als je het laatste stuk niet precies de weg weet. Thuis de kaart geraadpleegd, onderweg soms mopperend de telefoon. Het schermpje bedienen gaat moeizaam met kleddernatte handen. Van opgeven geen sprake, al zakt de motivatie voor een lekkere rit een behoorlijk eindje weg. Zullen we een hele middag nat rondrijden?

Daar staan we, na eens de weg vragen aan een vrouw die de hond uitlaat, op de parkeerplaats van De Zoete Inval.

Op de parkeerplaats een paar onbekende scooters. Natuurlijk staan daar ook de scooters van de vaste prik. Voor beide gevallen is er wel iets om blij van te worden. Fijn als de oude garde op komt dagen, fijn als er nieuwe gezichten zijn. Er is binnen voor ons Heinkelaars een eigen stuk van het complex gereserveerd. Mede door de coronamaatregelen. Er is tape op de grond geplakt om heen - en terugweg duidelijk van elkaar te scheiden. Afstand van elkaar houden is wel het minste wat wij moeten respecteren. Het is een groot complex met meerdere zalen, her en der staat desinfectievloeistof opgesteld. Aan tafel bij de inschrijving zit een journalist te interviewen. Bij binnenkomst een warm onthaal met spekkies. De hete koffie of thee niet meegerekend.

Kijk eens aan, Ruud v.d. Meer is na een hele lange pauze weer van de partij. Leuk om Dick v.d. Zwaan in het echt te ontmoeten. Men zal hem al een beetje kennen na zijn schriftelijke introductie vorig jaar. Hij is door zijn vader in het zadel geholpen. Beide mannen zijn enorm gemotiveerd om een ritje te rijden. Richard rijdt met Bianca voor het eerst in tijden achterop. Evert is vandaag zonder zijn vaste amazone Sonja. Onafscheidelijk duo Jaap en Arie, bestaat vandaag uit een drietal. Ze hebben André van Zadel er gezellig bij. De Drentse Leunges Wilfred en Joan zijn van ver weg gekomen om op een zwarte 103A1 met een fleurige voorbumper te komen toeren. Ze hebben er zin in,

want dat stralen ze luid en duidelijk uit. Joans moeder Ankie zit comfortabel bij Ton v.d. Vall in de zijspanbak.

Iedereen, behalve ik hier aan de start, heeft zo zijn - of haar gedrevenheid om zich door verder niets uit de regenwolken of de onzichtbare doch stevig voelbare wind tegen te laten houden en per toffe Heinkel het Kennemerland en meer moois te gaan verkennen. Mijn drang om te rijden komt vanzelf terug, voel het opborrelen naarmate de kilometers vorderen. Een bekentenis: Zou achteraf spijt hebben als de scooter reeds aan het begin langs de kant was gezet. Uitzondering bij alle voertuigen als enige niet-Heinkel: de BMW Isetta van Simon en Hetty. Het is voor ons wel eens leuk een ander merk dwergautootje te kunnen bekijken.

Daar gaan we, over lange, elkaar aansluitende dijken met verschillende namen. Wendy is ritmeester en zet de mensen op de juiste plek neer. Vlotjes werden de gemeentes aan elkaar geregen. De wind bleef, de regen verdween. Meer dan een losse spetter viel er niet. We reden door chique dorpen met fraaie straten. Twee onder een kap was er zo ongeveer het minste huis. Wat een hoge levensstandaard! Maar goed, bij wie dat allemaal eerlijk mogelijk is, moet dat zeker niet laten. Nederland is economisch gezien (nog steeds) een goed land. Net zo makkelijk wordt een woonwijk weer afgewisseld met een kilometer of wat aan polderlandschap. Enig hoogteverschil in de weg kan mij altijd bekoren. Het op en af in duingebied werd door de Heinkels makkelijk verteerd. Klinkers en asfalt wisselden elkaar regelmatig af. Deftige wijken met aan weerszijden statige huizen doorkruist. Gelukkig wel wat naar ons zwaaiende toeschouwers bemerkt. Rijdende nostalgie heeft nogal een charmante kant.

We houden een pauze bij een viskraam op de boulevard van Zandvoort. Wat is Zandvoort veranderd, de laatste twintig jaar. Kwam ik er vroeger vaak om naar het circuit te gaan, kan je aan de huidige

bebouwing merken dat de tijd zeker niet heeft stil gestaan. Dit is positief bedoeld. Het ziet er minder matig uit. Toch al een moeilijk iets, om een badplaats er erg fraai uit te laten zien. Je zit immers dicht aan zee. Natuurelementen nemen het 24/7 op tegen wat de mens heeft neergezet. Als de schilder zijn ladder inklapt, omdat het werk klaar is, kan hij eigenlijk bij wijze van spreken van vooraan opnieuw beginnen. Wij waaien hier lekker uit. De temperatuur is aangenaam. Meeuwen kijken met een schuin oog naar wat wij staan te eten. Carole haar bordje wordt plots opgetild door een windvlaag. De twee laatste stukjes haring raken niet eens de grond. Vliegenschvung weten de zeevogels het 'te redden'. De toer gaat verder. We geraken bijna in onze eigen buurt. Vogelenzang, Hillegom (servicestation Ben Koppert), richting Noordwijkerhout. Vlak langs de achtertuin waar Joop Broekhof woonde, De Zilk dus, een tweede pauze. Een koffiestop is gepland aan de Ruigenhoek in het gelijknamige café. We genieten deels binnen en deels op het terras van de consumpties. Ook hier volgen we de coronaregelgeving op en respecteren wat de gelegenheid ons aanraadt. Het went, zal ik zeggen. Natuurlijk zijn er zat momenten dat iemand 'het' even vergeet. Laten we hopen dat onze gezondheid sterk genoeg is die ogenblikken te weerstaan. Na wederom opstappen en instappen vervolgen wij onze weg langs Noordwijkerhout en Voorhout. Achterlangs tussen kale bollen velden door richting de plek waar De Keukenhof is, gaan een tijdje later een stuk langs de Ringvaart rijden en komen op die manier op het parkeerterrein van een bekende palingrokerij te staan. Wie er van houdt, valt aan! Even op de beurt wachten, er is altijd bedrijvigheid in deze winkel.

Dan volgt een stuk route die ons terug zal voeren naar de startlocatie. We hebben al wat vaker in de buurt van Schiphol gereden, teruggaand in de herinnering waarschijnlijk met een Treffen. Toch is de weg daar en wat erna komt ons vrij onbekend, wat het wel aardig

maakt goed rond te kijken wat zich allemaal langs de weg bevindt. Zonder te veel afgeleid te worden van het overige verkeer en het bedienen van de scooter hebben wij onderweg veel kunnen zien en dus een mooie rit op een vrije zaterdagmiddag achter de kiezen.

De rituitzetsters worden hiervoor hartelijk bedankt.

Tijd om de voertuigen op het wat voller geworden parkeerterrein een plekje te geven, want het evenement is nog niet afgelopen. Er kan binnen met een drankje nagenoten worden en omdat er wat meer publiek aanwezig is dan in de ochtend, krijgen de Heinkelaars een paar tafels toegewezen bij de spaarzame mensen die voor het bowlen zijn gekomen. Uitkiezen van een Heinkelmenu lukt ons wel en een humoristische ober bedient vriendelijk en correct. Plotseling een serveerster aan de Heinkelaarstafels met een briefje in haar hand. Daarop staat een kenteken geschreven wat ons niet direct iets zegt. De mededeling dat dit voertuig benzine staat te lekken. Ha, krijg nou wat! Het is onze scooter. Even een kijkje nemen en ja hoor, een grote donkere vlek onder de A2 plus bijbehorende penetrante lucht geven aan dat de benzinekraan open staat. Al hoort een carburateur dan nog steeds niet heftig te lekken. Er is dus meer aan de hand. Jawel, na verwijderen en daarna openen van de vlotterbak blijkt de vlotter gezonken te zijn. De scooter heeft tijdens de rit geen slag verkeerd gegeven, maar kan dus toch onverwachts in een stevige storing schieten. Gelukkig rijdt er sinds een jaar of twee een reserve-vlotter mee onder het zadel. Dit na het aanschouwen van meerdere klubleden die ineens met een benzine piesende scooter stilvallen tijdens een rit. Zo gezegd, zo gedaan. Een helpende hand wordt toegestoken. Het euvel is snel verholpen. Nu de tank bijvullen bij een station in de buurt. 10 Liter benzine blijkt er bij benadering uit de tank te zijn.. Rijdend gekomen en rijdend naar huis, is helemaal gelukt. Zo kunnen we terugblikken op een wat ongewone zaterdag.

Heinkelgroeten van Kees Colijn

Normaal gesproken wandel ik altijd de eerste zaterdag van september de Airborne Wandeltocht in Oosterbeek. Ik ga dan altijd, letterlijk, even langs Joop te Groen. Maar vanwege het Covid-19 virus wat nog steeds in de hele wereld rondwaart, ging deze wandeltocht voor het eerst in 74 jaar niet door.

Dat was voor mij reden om dan gezellig te gaan kamperen in Beilen. Vrijdags werk ik niet, dus ik kon lekker 2 nachtjes! Achter Kees en Mariela aangereden naar Drenthe. Ik sliep bij hun in de tent, maar ondanks dat was mijn Renaultje bommetje vol! De tent werd opgepompt evenals mijn luchtbed en de spullen werden ingericht en de bedden klaargemaakt. Daarna even een rondje over de velden waar iedereen verspreid stond. Als het goed is, iedereen (die het lustte) voorzien van een lekker zelf gebakken appelhapje. Dat ging erin als koek! Toen even hapje eten en gezellig kletsen.

De nacht was gelukkig niet zo heel koud, misschien dat de warme slaapzak en wollen sokken daarmee geholpen hebben. 's Morgens lekker ontbeten en gerommeld. Tussen half 1 en 1 zou er vertrokken worden voor een "kort ritje".

Dus scooter even gauw getankt en weer terug. Wilfred was de ritmeester en aangezien hij nog geen sluitrijder had, besloot ik deze taak op me te nemen. Voordeel: je hoeft niet te stoppen, nadeel: je hoeft niet te stoppen. Je ziet niet iedereen langsrijden wat ik toch altijd wel gezellig vind. We reden met 10 scooters en 2 Kabines.

Supermooie rit door het groene Drenthe. De vaart zat er flink in! Bij een snackbar werd een pauze gehouden, waar de meesten een lekker ijsje namen en een paar een "vette bek". Ikzelf nam een heerlijk patatje, want ik had niet geluncht!

En weer door. De meeste wegen waren mooi en gemaakt om lekker door te rijden, maar ook reden we op hobbelige weggetjes, vooral door dorpjes heen. Op het eind was bij bijna iedereen het zitvlees van de billen af getrild!!

We waren om 1600 u weer terug op de camping en hadden er in 3 uur 92 kilometer op zitten. Ik zei nog tegen Wilfred "als dit een kort ritje was, ga ik niet mee met een lange rit"! Nee, hoor, het was een lekker ritje.

Zaterdagavond blijkt traditioneel barbecue-avond. Tafels, stoelen, barbecues, alles werd op 1 veld gezet en iedereen begon te smikkelen. Na het eetfestijn was het tijd voor het amusement,

verzorgd door Joan. Er was een leuke bingo, met leuke prijsjes en volop commentaar. Was het nu alleen de bovenste rij, of moest je nou ook alle andere cijfers wegkruisen? Joan bleef gelukkig lachen en er werden volop prijzen uitgedeeld. Superleuk en complimenten

hoor!!! Daarna nog gezellig gekletst, uiteraard begeleid door Agnes en Johan met een gezellig muziekje.

De volgende ochtend lekker ontbeten en ik heb alvast mijn spullen in de auto gepakt. Tegen elfen naar Het Zwaantje waar we gastvrij welkom werden geheten. Zowel de kampeers als niet-kampeers druppelden het Marktplaats op en meldden zich bij het inschrijfteam. Er was zelfs een a.s. nieuw lid bij vanuit Nordhorn, Duitsland. En nog een Heinkelaar die lid wordt, maar waarvan de Heinkel helaas verstek had laten gaan.

Om 1200 u mochten we gaan. De route leidde weer door het mooie Drenthe, langs velden, bossen, dorpjes. Uiteraard heel mooi! In het bos een klets-pauze en bij Het Keerpunt in Spijkerboor de koffiestop. Daar begon het al te dreigen.... En de

dreigementen werden waargemaakt! Op het moment dat we eigenlijk zouden gaan rijden, werden alle sluizen daar boven open getrokken en kwam er toch een stortbui uit de hemel! Letterlijk een Keerpunt dus.... Voor het weer! Even later met wat lichtere regen toch vertrokken voor de rest van de tour. Wederom een mooi vervolg, er zat alleen een GK-pad in. Althans, dat was nu een FZ-pad (Freerk Zuideveld-pad) geworden (ik zal weer eens een nieuw begrip in onze klub introduceren....). Door de stortbui was het 1 grote modderpoel geworden en het rijden leek wel op ice speedway, alleen zonder spikes! Het voorbeeld van een voorrijdende Heinkelaar volgend, ging

ik ook na een tijdje het geasfalteerde fietspad op. Dat was beter! Achteraf bleek er 1 Heinkelaar een kleine schuiver gemaakt te hebben, gelukkig zonder verder al te veel problemen.

De 3^e geplande pauze werd gelukkig overgeslagen en inmiddels best koud geworden kwamen we weer terug bij het Zwaantje.

Van tevoren had iedereen zijn of haar bestelling al doorgegeven en toen we even zaten en voorzien waren van wat te drinken, kwam het eten al door. Ikzelf heb gesmuld van een heerlijke gehaktbal, maar al het andere wat ik langs heb zien komen, zag er bijzonder appetijtelijk uit.

Na het eten ben ik gelijk af gaan rekenen en ben ik met de scooter naar de camping teruggedreden. Daar opgeladen en toen ik bij het tankstation stond om mijn auto'tje vol te gooien voor de terugweg zag ik veel Heinkelaars langstouren. Na ze nagewuifd te hebben, ben ik gaan rijden en ben weer veilig thuisgekomen.

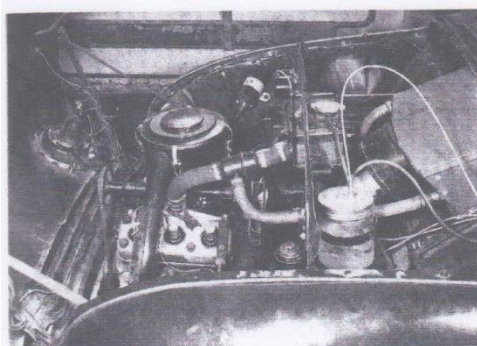
Het was een heerlijk weekend!

Heinkelgroetjes van Carole

Heinkel inbouwmotoren

Van de 3000 medewerkers aan het einde van de oorlog in Stuttgart, werkten er nog ongeveer 300 in de fabriek. Omdat dit bedrijf gedurende de oorlogsjaren Otto motoren en straalmotoren had gebouwd was het zeer geschikt voor de nu volgende opgave. Ondanks de goede vooruitzichten begon men in 1950 onder de moeilijkste omstandigheden met de productie van tandraden, aandrijvingen en krakassen in opdracht. De materiaal-voorziening vormde al een groot probleem, daar kwam later nog wat bij. Terwijl de Bondsrepubliek alle openstaande verplichtingen die Heinkel nog had tegenover het Derde Rijk opeiste, weigerden zij de nog openstaande rekeningen (die waren een veelvoud hoger) te betalen. Ondanks deze financiële problemen lukte het Heinkel weer voet aan de grond te krijgen. Al na korte tijd specialiseerde men zich op aandrijvingen en bouwde ook de eerste motor. Dat was de door Ernst Loof geconstrueerde motor voor de eerste Duitse racewagen van na de oorlog, De " Veritas".

In 1951 kreeg Heinkel van de Zweedse vliegtuig maatschappij Saab de opdracht om een auto-motor te bouwen, die hij samen met de firma Müller-Andernach als drie cilinder - tweetakt motor ontwikkelde. In totaal zouden van deze motor er 10.000 worden gebouwd.

Der 3-Zylinder-Motor im Saab

Heinkel verschaftte zich weer een goede reputatie in de motorenbouw, en er volgden vele opdrachten. Zo leverde Heinkel motoren voor de Tempo – Matador, de Hanseat, Wiking en de Maico – Champion. Met de afzonderlijke inbouw motoren werden verschillende proeven gedaan, bijvoorbeeld ingebouwd in een NSU- Prinz en in het openbaar getoond. Tot serieproductie kwam het echter niet.

Sluitingsdatum kopij is 30 september 2020

redactie@heinkelklubdewakel.nl / Mauritslaan 6 b, 6161 HV Geleen